

Brutus, ut filios suos istorum partibus faventes, capite damnaverit. — Henricum quartum tantum diligebant Galli quanti aestimabant. — Tam perfidus fuit Judas ut suum prodiderit Dominum. — Quam vaser ac dissimulatores, tam crudelis erat Tiberius. — Augustus tum populo romano, tum cæteris regionibus pacem attulit. — Alexandrum tantum diligebat Sisygambis ut de illius morte audiens, animo defecerit. — Tam doctus philosophus quam præstans dux erat Epaminondas. — Quot Annibal commisit prælia, tot initio retulit victorias. — Rempublicam tantum diligebat Cicero, quantum detestabatur Catilina. — Adeo patiens erat Job, ut ab imis unguibus ad summum verticem ulceribus attritus, Dominum laudaret. — Commodum Romani tantum contempserunt, quanti istius patrem Marcum Aurelium aestimaverant. — Quanto scientia divitiis, tanto virtus scientiæ præstat.

Thème 189.

210-213. — Alexander Hephestionem tantum amabat quanti Craterem faciebat. — Quisnam tam potens est ut nullius auxilio indigeat? — Alexander quum a Macedonibus tum a Persis desideratus est. — Quanta beneficentia Titus usus fuerat, tantam sævitiam exercuit Domitianus. — Equitate tantum delectabatur Aristides ut Justus cognominatus fuerit. — Sancto Hieronymo tanta inerat humilitas quanta eruditio. — Ab Alexandro tanti fiebant Homeri opera ut Homeri amator fuerit cognominatus. — Cum a Judæis, tum a falsorum numinum cultoribus vexata est Christi religio. — Quantum Romani Vitellium abhorruerant, tantum Vespasianum dilexere. — Tantam exercebat crudelitatem Tyrannus Dionysius ut illi ne unus quidem amicus superesset. — Tum pauperes, tum divites ad laborem Deus damnavit. — Numeranturne tot dæmones quot boni angeli? — Quanti Jesu Christi crucem sanctus Paulus aestimabat, tanti eam nos debemus aestimare. — Nabali adeo iratus erat David ut totam il-

lius domum extinguere decreverit. — Tam clemens erat Cæsar quam strenuus. — Humanitatis adeo immemores fuimus, aiebant Jacobi filii, ut fratrem nostrum non audiremus. — Tam parum prudens fuit Pelopidas ut omnium hominum maxime fero ipse fideret. — Annibal tanti faciebat Scipionem ut illum peritissimis ducibus compararet.

Thème 190.

210-213. — Diogenes haud tantum gloriam quantum divitias despiciebat. — Quis tam in tuto est ut nullum timeat periculum. — Tantam perfidiam quantum sævitiam exhibuit Tiberius. — Tam multi Carthagine Annibali adversabantur ut tandem succubuerit. — Quam prudens Fabius, tam temerarius erat Varro. — Haud tanti Crassi thesauros quanti Attici libros aestimabat Cicero. — Mors cum senes tum adolescentes repente subripit. — Dat nobis fides tot patres, filios, fratres et sorores quot numeramus Christianos. — Tantam benignitatem habuit Scipio Emilianus ut Fabio suo fratri universam sui patris hereditatem tradiderit. — Quantum in Davidem odium exhibebat Saul, tantam illi significabat Jonathas amicitiam. — Tam parum grati fuerunt Syracusani ut de se optime meritum Dionem turpiter ejecerint. — Tanta in Abrahamo inerat fides ut, ad obediendum Deo, filium suum Isaac immolare voluerit. — Tam æquum imperatorem se præstitit Augustus, quam iniquum triumvirum se exhibuerat. — Grando fulminibus tonitribusque mixta cum homines tum pecudes percudit. — Quanti Aristidem Athenienses, tanti Epaminondam Thebani faciebant.

Thème 191.

210-213. — Pharisæi invidia obcæcati, haud tantum Barabbam quantum Jesum Christum detestabantur. — Quot martyres, tot Jesu Christi testes. — Adeo solers

erat Abigail, Nabal conjux, ut Davidis iram placaverit. — Domini angelus omnes tum hominum tum animalium primogenitos percussit. — Nostram animam tanti faciamus quanti illam fecit Jesus Christus. — Adeo indutius fuit Philippus ut Atheniensium legatos multis donis corruerit. — Quantum viris doctis faverat Augustus, tantum illos vexavit Vitellius. — Adeo dilexit Deus homines ut illis, ad liberandum eos a morte æterna, suum dederit Filium. — In Cicerone fortasse inerat tanta vanitas quanta facundia. — Tot evangelistas numeramus quot mystica vidit sanctus Joannes animalia. — Tanto Homeri studio flagrabat Alcibiades ut ludi magistro qui illius poetæ opera ipsi non potuerat exhibere, gravem alapam impegit. — Honores tam parvi faciebat Phocio ut illos neutiquam ambiret. — Caligulam tantum abhorruerunt Romani quantum prius dilexerunt. — Dei judicium tantum reformidabat sanctus Hieronymus ut toto corpore contremisceret. — Quam Dario fidelem se præbuerat Betis, tam strenuum se præstitit. — Nihil est tam morti simile quam somnus. — Merito dictum est tanti exercitum valere quanti dux valet.

Thème 192.

214-216. — Deo acceptiora fuere Abelis quam Caini munera : Caino enim minor fides quam Abeli inerat. — Major sum ego, aiebat Seneca, quam qui meo serviam corpori. — Maria in cælo eo major est quo in terris fuit humilior. — Macedones fortiores erant quam Persæ. — Haud minus vafer quam crudelis erat Tiberius. — Eo tardius pœnas exigit Deus quod est æternus. — Deo eo minus grati quo superbiore, erimus. — Titus magis etiam desideratus est quam Vespasianus. — Minus ingenii habebat imperator Claudius quam qui imperium administraret. — Annibalis militibus eo magis exitialis fuit Capua quod deliciis assueti non erant. — Judæ Machabæo multo pauciores erant milites quam Antiochi ducibus. —

Achabus etiam scelestior fuit quam suus pater. — Eo prudentiorem se præstitit Fabius quo astutior erat Annibal. — Gravius est meum scelus, dicebat Cainus, quam ut mihi ignoscat Deus. — In Vespasiano minus ambitionis inerat quam ut imperium affectaret. — Judas argentum pluris quam Jesu Christi sanguinem æstimavit. — Reperias multo pauciores bonos oratores quam poetas.

Thème 193.

214-218. — Joannes Baptista major fuit quam prophetæ cæteri. — Pauciores equos et boves, sed plures verveces alit ager Bituricensis quam ager Lemovicensis. — Erga nos eo magis misericordem sese præbuit Deus quod sola illius ira digni eramus. — Quo debiliores sumus nos, eo accuratius nobis vitandum est periculum. — Sanctus Thomas se magis incredulum exhibuit quam alii apostoli. — Regis titulum minoris faciebat sanctus Ludovicus quam ut illum christiani titulo præponeret. — Eo pluris bona faciemus cœlestia quo magis terrena despiciemus. — Quanto majorem David acquirebat gloriam, tanto magis ingravescebat Saulis odium. — Vera virtus eo magis elucet quo magis occultatur. — Varroni inerat minor prudentia quam fortitudo. — Sanctus Joannes Chrysostomus mihi videtur facundior quam cæteri Ecclesiæ doctores. — Eo gravius peccavit David quod Deus beneficiis illum cumulaverat. — Leonidæ pauciores erant milites quam ut Persas vinceret. — Quanto modestiores nos præbuerimus, tanto pluris æstimabimur. — Multo pretiosior est anima quam corpus ; attamen animam nostram magis quam nostrum corpus negligimus. — Gedeoni dixit Deus : Plures tibi sunt milites quam ut victoriam referas. — Arabici equi multo pluris quam nostrates æstimantur.

Thème 194.

216-219. — Tanto gratiores Domino quanto similiores

Jesu Christo erimus. — Quo indulgentiores erga fratres nostros fuerimus, eo indulgentior erit erga nos Deus. — Eo magis exoptanda est cœlestis gloria, quod erit æterna. — Quanto magis ætate, tanto magis sapientia Jesus Christus crescebat. — Esto quam maxime affabilis. — O liberi, vestris parentibus quam plurimam poteritis exhibete reverentiam. — Quo quis humilior, eo Jesu gratior est. — Arbor eo difficiliter evellitur, quo magis annosa est: sic prævæ consuetudines eo difficiliter extirpantur, quo magis sunt inveteratæ. — Cuncta Deo sunt eo faciliora quod est omnipotens. — Quo acerbior erit dolor noster, eo indulgentior erga nos erit Deus. — Pueri, estote quam minime garruli. — Quo quid rarius est, eo pluris æstimatur. — Tanto graviora sunt hominis christiani peccata quanto ad majorem vocatur sanctimoniam. — Quo acrius utrimque pugnatur, eo plures sauciantur. — Eo pluris æstimandus est Abdalonymus quod solium minime concupivit. — Esto quam maxime erga cæteros et quam minime erga temetipsum indulgens.

Thème 195.

216-219. — Sancto Paulo eo carior erat Onesimus, quod in vinculis eum vitæ gratiæ genuerat. — Quanto difficiliter credidere apostoli, tanto certior est fides nostra. — Esto quam beneficentissimus. — Ut quisque inconstantissimus, ita miserrimus est. — Eo facilius Dei legem observamus, quo magis eam diligimus. — Quo minus nobis ipsis parcemus, eo magis nobis parcat Deus. — Quam plurimos poterat libros congregabat Cicero. — Quo quid pretiosius, eo diligentius asservandum est. — Eo humiliter Jesum Christum adoremus, quod nostri salvandi causa cruci affixus est. — Alexander qua maxima potuit celeritate Darii interfectores institit. — Tanto difficiliter peccatum exuimus, quanto diutius illi fuimus mancipati. — Quo quis beneficentior, eo magis ab omnibus amatur. — Sanctus Joannes, Alexandria patriarcha,

quam plurimos pauperes alebat. — Quanto plures christianus homo sublevat pauperes, tanto plures amicos in cœlis sibi comparat. — Qui vendit, quam plurimi vult vendere. — Quo quis melior est, eo difficiliter suspicatur cæteros esse improbos.

Thème 196.

201-219. — Annibal existimatur omnium qui unquam exstiterunt imperatorum callidissimus. — Non est homo quem diligere non debeamus. — Quanticumque cæterum æstimaretur Themistocles, huic tamen vituperationi fuit quod post cœnam, veluti cæteri convivæ fidibus canere nequisset. — Qualem se gesserat Amilcar, talem se præstitit Annibal ipsius filius, ejus odii adversus Romanos hæres. — Cupiebat Abdalonymus, quo animo suam pertulerat penuriam, eodem coronam sustinere. — Jeroboami conjux, dixit propheta, cur aliam atque es te simulas? — In imperatore Theodosio, tanta inerat pietas quanta fortitudo. — Scipio non tantum armatos hostes quantum voluptatem formidabat. — Quot sublevamus pauperes, tot patronos acquirimus. — A peccato tantum abhorret Deus ut ad illud delendum Filium suum neci tradiderit. — Tum Judæis, tum gentibus Evangelium nuntiaverunt apostoli. — Sinenses magis sobrii sunt quam plerique alii populi. — Græcis ducibus multo pauciores erant milites quam Xerxi, Persarum regi; illi tamen victoriam retulere. — Sacras Scripturas pluris faciebant martyres, quam qui illas ignibus traderent. — Regnante Salomone, tanto minoris aurum æstimabatur, quanto magis pervulgatum erat. — Quo astutior est Satanas, eo magis ab insidiis ejus cavere debemus. — Esto quam minime pervicax. — Quanticumque æstimanda sint bona cœlestia, ita cæci sunt plerique christiani, ut illis terrestres præponant divitias.

Thème 197.

201-219. — Nullus est dolus quem non adhibeat Sata-

nas ut nos perdat. — Vos non fugit virum vere christianum repudiare thesauros quos consumunt rubigo et vermes. — Quicumque prædæ nonnihil subripuerit, vivus cremabitur. — Quamvis eadem stet Jesu Christi religio quæ fuit prioribus sæculis, haud inficiandum est quales olim erant, non tales hodie esse christianos. — Romanis dixerunt Pœnorum legati : « Soli Annibali bellum imputate ». — Jesus Christus cruce affixus, siti ardebat; huic acetum solummodo obtulerunt milites. — Sanctus Joannes tot thronos quot senes vidit in coelo. — Tam castum quam fortem Scipio se præstitit. — Adrianus, imperator invidus, haud tanti faciebat Homerum et Virgilium quanti nos ipsi facimus.

Quantam fortitudinem Petrus exhibuerat, tantam ostendit ignaviam. — Quam pius Ezechias, tam impius Manasses fuit. — Tot miracula Jesus Christus edidit, ut numerari nequeant. — Adeo beneficus erat imperator Titus, ut dies beneficiis suis numeraret. — Quænam regio plus auri et argenti suppeditat quam America. — Plura scelera admiserat Jugurtha, quam cujus Romanos misereret. — Fratribus suis eo magis invisus Joseph factus est, quod Jacobo scelus ab illis patratum patefecerat. — In Jesu Christi regno, quo quis plus (*ou* plura) dat, eo fit ditior. — Imperator Constantinus episcopis ac sacerdotibus quam plurimam poterat exhibebat reverentiam. — Plurima tam fera quam domestica in America videre est animalia. — Adeo humilis erat Dei Mater, ut se Domini ancillam diceret. — Abyssiniæ boves multo crassiores sunt quam nostrates.

Thème 198.

201-219. — Fere nulla est nox in qua non somniemus. — Ex tot Israelitis, qui, duce Moyse, ex Ægypto profecti sunt, quotusquisque est qui in terram promissam ingressus fuerit? — Quotcumque nostris parentibus præstiterimus officia, quod nobis illi fecere numquid un-

quam illis nos faciemus? — In Evagora, Salaminis rege, is inerat veritatis amor, ut unum ejus verborum sacri jurisjurandi instar haberetur. — Nihil aliud quam Dei voluntatem cupiamus, semperque nostra vota perficientur. — Samsoni nihil aliud erat nisi asini maxilla, centum tamen Philistæos occidit. — Darius, Persarum rex, tot amicos sibi optavit, quot in punico malo quod aperuerat, grana reperit. — Domitianum tantum detestati sunt Romani quantum ipsius patrem Vespasianum fratremque Titum dilexerant. — Quanti plerique homines aurum argentumque faciunt, tanti nobis æstimanda est sapientia (*ou* tanti nos sapientiam æstimare debemus). — Quot prophetas minores, tot apostolos numeramus. — Alpium trajectum eo magis formidabant Pœni, quod eum Galli tuebantur. — Tantum frumenti ferebat Sicilia ut totam posset alere Italiam. — Opes tam parvi faciebat Aristides ut istas neutiquam appeteret. — Suae gloriæ magis anxia erat Carthago, quam quæ suis copiis externos duces præficeret. — Aurum argentumque minoris faciebat Fabricius quam qui Pyrrhi munera acciperet. — Quo in largitione effusior erat Livius Drusus, eo fiebat pauperior; nos vero quanto in pauperes munificentiores sumus, tanto apud Deum ditiores efficitur. — Imperator Theodosius quam paucissimos capitis damna-

Thème 199.

201-219. — Jesus Christus nihil faciebat, quod non culparent Pharisei. — Si quis de propria stipe erogat ut hominum moveat admirationem, nihil est quod a Deo expectet. — Affirmare audeo Timonem de quo verba fecit Cicero, omnium hominum qui unquam exstiterunt, morosissimum fuisse. — Quantumvis pauper esset Phocion, Atheniensium dux, ingentem pecuniam quam ad ipsum Alexander miserat, repudiavit. — Qui fuerant Sanctus Basilius et ejus uxor, ii fuerunt eorum decem

fili, quos Deus singulariter complexus est beneficiis. — Vult Quintilianus, clarus ille rhetor, ut quo suum filium pater, eodem amore suum magister complectatur discipulum. — Nihil aliud quam fidem nostram nostraque opera iudex noster considerabit. — Messias solis Judæis promissus fuerat. — Plures feras in Africa quam in Europa reperias. — Annibali haud tantam probitatem quantam fortitudinem assignat Titus Livius. — Tam sobrius quam fortis erat Fabricius. — Sanctus Ludovicus haud tanti nomen regis quanti christiani titulum faciebat. — Quam ad beneficentiam propensus Titus, tam ad sævitiam proclivis erat Domitianus. — Tanto pluris æstimatus fuit Vespasianus, quanto majori dignus fuerat contemptu ejus antecessor Vitellius. — Eo plures Alexander subigebat gentes, quod victis parcebat. — Cum a senatu tum a populo desideratus est imperator Antoninus. — A Pyrrho tanti fiebat Fabricius ut rex ille quartam regni sui partem ei obtulerit. — Ut quisque ista in vita miserrimus est, ita in altera felicissimus erit, dum æquo patiatur animo. — Quo quid difficilius est, eo majori est gloriæ. — Xerxes Græciam subactam volens (ou subigere), quam plurimos potuit secum duxit homines. — Ita barbarus fuit Ochus ut Ocham suam sororem, cujus filiam uxorem duxerat, vivam sepeliri jussit. — Davidi dixit Saul : « In te inest minus virium, quam ut viro omnium robustissimo congrediaris.

Thème 200.

Propheta Daniel regi Babylonis hominum, mulierum parvulorumque ostendit vestigia; tunc sensit rex se a sacerdotibus deceptum, illosque capite damnavit. — Anno orbis conditi ter millesimo, et Salomonis regni undecimo, templum perfectum est. — Mare æneum duodecim bobus æneis nitebatur. — Argentorati campanile quingentos septuaginta quatuor pedes altum est. — Trecentis quadraginta sex leucis circiter a Parisiis distat urbs Varsovia.

Proconsul Sergius Dei verbum audiendi cupidus erat. — Herodias sancti Joannis Baptistæ linguam acu transfixit. — Timotheus et Maura matrimonio fuerant conjuncti, et anno circiter trecentesimo quinto crucifixi sunt. — Timotheus, jubente Adriano, ad palum pedibus primum suspensus fuerat. — Paulus et Silas cœperunt Deum orare; tunc concussi sunt carceris fundamenta, apertæ sunt januæ, omniumque captivorum rupta sunt vincula. — Custodi dixit Paulus : « Ne te occidas, e vinculis nullus abiit ». — Regi dixit Elisæus propheta : « Cuius hordei duo modii triginta dumtaxat assibus constabunt, et similæ modius eodem pretio emetur. — Vidua cum filium suum ad vitam revocatum vidisset, prophetæ Eliæ dixit : « Te Dei virum esse nunc ego video ».

Thème 201.

Quatuor hydrias ter aqua implevit Elias propheta, conspersisque lignis et holocausto, Dominum oravit dicens : « Ostende, Domine, me tuum esse servum. Te esse Dominum Deum agnoscat populus. » Vix Elias hæc protulit verba, cum decidit ignis Domini, et tum holocausta, tum ligna, lapides et pulverem absorbuit. — Dixit Elias : « Baalis prophetas apprehendite; ex illis ne unus quidem effugiat ». — Achabo dixit Eliæ famulus : « Proficiscere, ne occupet te pluvia ». — Eliæ dixit Dominus : « Ito et qua venisti revertere ». — Sanctus Paulus e Galatia in Phrygiam profectus est. — Quos combusserunt libros arti magicæ dediti, ii circiter denariorum quinquaginta millibus æstimati sunt; quanti valebat denarium? fere decem assibus. — S. Paulus per insulam Rhodum urbemque Tyrum transiit; per domum Philippi cum S. Luca iter fecit. — Duabus catenis vinctus est Paulus; quem vinctum videns tribunus Lysias, sciscitatus est quisnam esset et quid egisset. Lysias tribuno dixit Paulus : « Tibi certum facio me Judæum esse, non autem Ægyptium ». — Metuebat tribunus Lysias ne Paulus discer-

peretur. — Orator Tertullus plurimorum criminum coram præside Felice Sanctum Paulum insimulare ausus est. — Paulus causam suam impavide oravit. — Felix, sanctum Paulum verba facientem audiens, non potuit non intremiscere. — Sanctus Paulus, facto per insulam Melitam itinere, Romam tandem advenit. Ibi cum Judæis tum gentibus Jesum annuntiavit.

Thème 202.

Eliam prophetam sequebatur Elisæus, illique serviebat. — Saulo dixit Dominus : « Ad gentes ego te mittam ». — Ceteros reges Achab nequitia superavit; Jezabel tamen magis impia erat quam Achab. — Nabothi sanguinem canes lambérant; venerunt ut et Jezabelis sanguinem eodem in loco lamberent. — Omnes pseudoprophetæ prosperum exitum Achabo nuntiabant; solus propheta Michæas illi verum significavit. — Josaphato regi et populo quidam propheta dixit : « Non ad vos, sed ad Dominum Deum vestrum id bellum spectat. » — Gavisi sunt rex et populus, quod a Deo insignem victoriam impetrassent. — Regi Ochoziæ dixit Elias : « Cum Deum alienum consulueris, ex morbo non assurges, tibi que nuntio te certe moriturum esse ». — Judæis dixit Paulus : « Cum vos Dei verbum repellatis, id gentibus nuntiatum ibimus. » — Duo et quadraginta pueri quibus maledixerat propheta Elisæus, a duobus ursis vorati sunt. — Rex Ezechias populusque humi prostrati Deum adorabant. — Si nobis inesset fides, montes sede sua moveremus. — Pro certo habetur nos in cælum nunquam esse perventuros, si eam quæ ad inferos deducit viam secuti fuerimus. — Virginum est agnum sequi; vestrum est, sacerdotes, hunc immolare. — Prophetæ Elisæo dixit Sunamitis : « Obsecro te, Domine, ne me decipias ». — Rus ivit Sunamitis filius, deinde rure domum æger importatus, ibi mortuus est. Domum advenit propheta Elisæus adolescentemque ad vitam revocavit.

Thème 203.

Ad altaria idolorum aut ad supplicium christiani trahabantur. — Fratres erant Esau et Jacob : minori natu major servivit. — Sagitta transfixus est Joram et mortuus concidit; sauciatus est quoque Ochozias et paulo post obiit. — Discipulis suis dicebat Jesus : « Nonne uno asse duos passeris emitis? » — Confiteamur nos peccavisse, Deum solum justum esse totiusque justitiæ fontem. — Rex Joas coram Domino bonum operatus est, quamdiu a summo sacerdote Joiada fuit directus. — Summi sacerdotis Joiadæ filius, Zacharias Judæis dixit : « Cum vos Dominum dereliqueritis, scitote illum quoque vos esse derelicturum ». — Ab ærumnis eo minus nobis abhorrendum est, quod cum Ecclesia martyrum beatitudinem laudamus. — Tota nocte primum laboraverant apostoli, nec quidquam ceperant; at postea tot pisces cepere ut rumperentur retia. — Dominum quæsivit rex Osias, quamdiu vixit Zacharias propheta: quamdiu autem Dominum quæsivit, ab illo res impetravit prosperas. — Saulus, cum lapidibus Stephanum obruerent Judæi, testium vestes servabat. Cum postea Damascum ivit, fulgenti circumdatus est lumine, vocemque audivit dicentem : « Saule, quid me persequeris? — Sanctus Paulus eo humiliorem se præbuit quod Ecclesiam erat persecutus; idcirco dicebat : « Ego sum apostolorum minimus nec dignus nomine apostoli Jesu Christi ». — Dixit Caïphas : « Ad populi salutem interest ut homo unus moriatur. »

Thème 204.

Nonnulli Judæi, Jesum lugentem videntes dicebant : « Cæci nati oculos aperuit, impedire ergo poterat ne moreretur Lazarus ». — Ex Evangelio cognoscimus Caïpham, per quem Jesu Christi mortem prænuptiavit Deus, tunc temporis summum exstitisse sacerdotem. — Dixit Jesus : « Martha, si credis, Dei videbis gloriam ». Res-

pondit Martha : « Domine, ego credo te Dei vivi esse Filium. » — Dixit Jesus : « Pater mi, tibi ego gratias ago, quod tu me exaudisti ». — Jesus Bethaniæ, quæ quindecim distat ab urbe Hierosolymis stadia, Lazarum ad vitam revocavit. — Lazarus, Jesu voce audita, e tumulo ligatis pedibus manibusque prodiit. — Sanctam Floram ad martyrium hortatus est Eulogius; illa obtruncari jussa est. — Oves suas vocat bonus pastor, illæque vocem ejus audiunt. — David, bellicosus princeps, Deo templum ædificare statuerat; hic autem honor Salomonem regem pacificum manebat. — Requiramus quod non videmus, quod autem videmus contemnamus. — Si verbum meum audieritis, ait Dominus, vos satiabimini. — Si meam iram provocaveritis, absumet vos gladius. — Ad redimendum tempus nos hortatur Apostolus. — O luctuosam cæcitatem, pretiosum vitæ tempus male agendo vel otiano consumimus. — Umbra instar transit hominum vita. — E cælo Angelum, e paradiso hominem expulit superbia. — O Christiani, mementote caput vestrum spinis fuisse coronatum.

Thème 205.

Coram Deo nos vere pauperes sumus; at pauperes non imitatur; illi humiles, nos superbi sumus; gemunt illi, nostra nos delectat miseria; illi grati sunt et viri benefici manum deosculantur; nos sumus ingrati Deique manum repellimus. — Nonnullæ piæ matronæ in adeundis carceribus publicisque valetudinariis tempus insumebant. — Davidi dixit Ethai : « Domine mi rex, ego et tu una vivemus et una moriemur ». — Joab, cum interfecisset Absalonem, Davidi irasci ausus est. — Scimus verum esse Joannis Baptistæ testimonium. — Pueri quos tuetur Deus, quibusque benedicit, beatitudine perfruuntur. — Jesu dixit Petrus : « Scis te a me amari ». — Joab Absalonis caput decem nummis argenteis emisset; miles nummis mille id nolisset vendere; tu vero, rex

sancte David, hujus infortunati filii vitam sanguine tuo emisses. — Vere captivus est homo peccato obnoxius; justorum autem est vera frui libertate. — David ex nuntii responso, cognovit Absalonem fuisse trucidatum. — Dum sermonem faceret Jesus, cor duorum discipulorum, quibus apparuit, ardescebat. — Multo periculosiores sunt divitiæ quam putamus. — Plures Jesu Christo non lingua quidem sed vita refragantur. — Memores simus magistro haud majorem esse discipulum. — Thoma, noli esse incredulus. — Mors Absalonis Davidi acerbo fuit dolori. — Omnis Salomonis supellex ex auro purissimo erat.

Thème 206.

Dei Angelus Sanctum Petrum e carcere eduxit, illis patuit porta ferrea. — Esdras Nehemiasque populo dixerunt : « Nolite contristari et flere; namque vobiscum est Dominus ». — Summi Sacerdotis servum Petrus gladio percussit. — Pyrrhus, Achillis filius, Priamum arreptum capillo indigne protraxit. Priamus quin istam crudelitatem ei exprobraret non potuit. — Rupes, quatuor stadia circiter alta, Caucaso monti imminebat. — Quo magis Dei legi subjiciemur, eo liberiores erimus. — Peccare humana est infirmitas; perseverare vero, perversitas diabolica. — Eo pervicaciorem se præstabat Pharaos, quo eum Deus acrius urgebat. — Daniel necnon illius prophetæ socii solis leguminibus nutriti sunt. — Qui a summo sacerdote missi fuerant, dixerunt : « Carcerem accuratissime quidem clausum, neminem vero intus versantem invenimus ». — Nos plane inutiles rami sumus, nisi nos mente sua colat cælestis agricola. — Nostra ex vita cognoscemus, utrum Dei filii an dæmonis servi simus. — Quam cæcus est ille qui intolerandum dæmonis jugum suavi amandoque Jesu jugo anteponit. — Patrum virtus filiis nil prodest, nisi illorum sint similes. — Samsonis patrem nomen suum celavit angelus.

Thème 207.

Prudentissimum est vite institutum saluti congruum eligere. — Jesu nomine frustra gloriamur, nisi vere christiani hominis opera exhibeamus. — Procul dubio filios suos Samuel accurate instituerat; haud pura tamen erat illorum vita. — Saul Samuelem prophetam ad sacrificia euntem offendit. — Deus haberi volet antichristus. — Quis nostrum novit utrum amore an odio sit dignus. — Stabat sanctus Stephanus, dum lapidibus obrueretur. — Fictorum numinum cultoribus dicebant christiani : « Nos urbes, insulas, compita et senatum replemus; sola deorum vestrorum templa vobis relinquimus ». — Gratias agamus Deo quod sumus christiani, timeamusque ne Evangelii fides nobis pereat, nisi eam integerrimam servemus. — Job erat vir cordis simplicis et recti; illi persuasum erat cum bona, tum mala nos a Deo accipere. Deo sæpe sacrificia offerebat: dicebat enim: « Vereor ne liberi mei in Deum deliquerint ». — A Deo eo facilius impetrabimus omnia, quo humiliter precati erimus. — Jobus adeo deformatus erat, ut ab amicis suis vix agnitus fuerit. — Accedens mulier, cur Jesu togam tetigisset et quomodo fuisset sanata palam indicavit. — Qui non cribratus est vir, hunc fugit utrum frumentum sit an levis palea. — Solum Jesum Christum in Sacris Scripturis videbat sanctus Augustinus: solummodo de illo et de Ecclesia loquuntur lex et prophetæ.

FINIS

DELHOMME et BRIGUET, Éditeurs, 83, rue de Rennes, PARIS
3, AVENUE DE L'ARCHEVÊCHÉ, LYON

OUVRAGES DU R. P. DOM BOUSSION

MOINE BÉNÉDICTIN DE LA CONGRÉGATION DE FRANCE
ANCIEN PROFESSEUR AU PETIT SÉMINAIRE DE MONTMORILLON

GRAMMAIRE LATINE SIMPLIFIÉE et augmentée de
Principes de traduction. Deuxième édition. 1 vol. in-8 car-
tonné. Prix . . . . . 1 fr. 60

• Sans vouloir déprécier personne, nous ne croyons pas qu'il ait paru jus-
qu'à ce jour une grammaire latine à la fois plus claire, plus concise, plus
méthodique, plus complète et mieux rédigée que celle du R. P. Boussion. »
(Univers. — L'abbé BLEAU, aumônier du lycée de Poitiers.)

• Nous sommes de ceux qui ont blanchi dans le métier, et nous déclarons
n'avoir jamais rencontré, parmi tant d'auteurs qui nous ont passé dans les
mains, une autre grammaire latine qui ait encore valu celle-ci. C'est un chef-
d'œuvre de logique, de clarté et de simplicité. »
(Espérance de Nancy. — F. J., ancien professeur.)

COURS D'EXERCICES ET DE THÈMES LATINS dis-
posés dans l'ordre de la *Grammaire latine simplifiée*.

Première partie : 1 vol. in-18 jésus, cartonné . . . . . 2 fr.

Deuxième partie : 1 vol. in-18 jésus, cartonné . . . . . 2 fr.

PRÉCIS DE GRAMMAIRE LATINE à l'usage des com-
mençants. In-8 cartonné . . . . . 0 fr. 80

EXERCICES LATINS disposés dans l'ordre du PRÉCIS de
grammaire latine. 1 vol. in-18 jésus, cartonné . . . . . 1 fr.

GRAMMAIRE GRECQUE SIMPLIFIÉE et augmentée
d'un *Précis*. 1 vol. in-8, cartonné . . . . . 2 fr. 50

PRÉCIS DE GRAMMAIRE GRECQUE. Brochure in-8 de
32 pages. Prix . . . . . 0 fr. 50

GRAMMAIRE FRANÇAISE SIMPLIFIÉE. Cours
mentaire et cours moyen, comprenant *théorie et exer-*
1 vol. in-12, cartonné . . . . . 0 fr.

• Voici une grammaire française élémentaire appelée au succès
qu'elle émane d'un professeur de grande expérience, qu'elle a toute
simplicité imaginable et qu'elle introduit partout la clarté et l'ordre. Ce q
Boussion a fait déjà pour le latin et pour le grec, il le fait aussi
français : il simplifie et il abrège. Sa *Théorie* est complète en 93 pa
reste du livre est consacré aux *Exercices* qui sont eux-mêmes cho
mieux... Dom Boussion traite le *Verbe* avec un soin tout spécial, ramè
tiquement toutes les conjugaisons à une seule, en simplifie étonnam
mécanisme, et amoindrit de beaucoup la difficulté relative aux verbe
guliers. »
(Espérance de Nancy. — F. J., ancien profess

PRÉCIS D'ANALYSE grammaticale et logique, suivis d
cices variés. 1 vol. in-18 jésus, cartonné. Prix . . . . . 0 fr. 75